

Ve dnech 20. a 21. 11. 2019 byla žákyně 2.třídy [redacted] nemocná. Omluvenku rodiče zaslali mailem p. zástupkyni M. Žalské (velká rýma). Ta mi sdělila, že je [redacted] omluvena.

V pátek 22. 11. již [redacted] přišla do školy (ještě ne zcela zdravá). Tento den byl Plavecký kurz a Rej skřítků. 1. vyučovací hodinu do 2. třídy přišla na hospitaci p. zástupkyně M. Žalská – hodina ČJ a přítomna byla (jako každý den(jedna z asistentek – nyní A. Kynčlová. Na začátku hodiny jsme opakovali učivo o hláskové stavbě slova, které se probíralo dle týdenního plánu, v době [redacted] nepřítomnosti. Protože se [redacted] při opakování nijak neprojevila, že učivo ovládá, zeptala jsem se jí, zda si toto učivo v době absence podle týden.plánu doplnila. [redacted] řekla, že ne. Proto jsem se zeptala, zda si toto učivo s rodiči alespoň vysvětlili. Řekla, že ne. Proto jsem jí poprosila, aby si na víkend hned o přestávce půjčila sešity z ČJ, G, M,... a učivo si dopsala a doučila se ho. Proto také [redacted] nemohla v této hodině ani písemně pracovat – učivo neznala. P. asistentka jí řekla, ať alespoň opíše slova z tabule a jen je rozdělí po slabikách. [redacted] tak učinila a já ji za to neznámkovala.

V pondělí jsem se dotazovala, zda má již učivo v sešitech doplněné. Řekla, že stále ještě ne. Tudíž ho ani po víkendu neovládá (především učivo G – spojnice a úsečka a Čj hlásková stavba slova). Znovu jsem jí poprosila, aby si teď hned od spolužáků dané sešity půjčila a učivo si doplnila s tím, že je to opravdu pro samotnou žákyni a další úspěch v její školní práci moc důležité. Dále jsem jí nabídla po dopsání sešitů doučování těchto látek – předpokládala jsem, že to bude ihned následující den. [redacted] s doučováním radostně souhlasila. Podmínkou bylo jen dopsání učiva. Následující den jsem chtěla vidět, dopsané sešity (učivo) [redacted] mi ukázala dopsané učivo v G – zde bylo ihned poznat jiné písmo – zápis psal někdo jiný než [redacted]. V sešitě na Čj byl zápis na 1. straně nového sešitu jen z poloviny opsán. Tento si [redacted] psala sama. Pod to jsem napsala , že učivo není dopsáno a takto je to tam do dnešního dne 19. 12. [redacted] jsem ukázala v sešitě spolužačky, odkud přesně ještě si musí učivo dopsat a ona to odkývala. Znovu jsem jí nabídla doučování, ale až si učivo celé dopíše. Nebo jsem se zeptala, jestli to vysvětlit nechce ode mě, že jí to mohou vysvětlit rodiče. Ona přestože předtím s mým doučováním souhlasila, řekla, že to již nechce a že jí to rodiče vysvětlí. Proto jsem jí k doučení učiva ve škole nenutila. Věřila jsem, že si učivo dopíše celé a že podle ní tedy rodiče, v zájmu svého dítěte jí učivo vysvětlí. Mnohokrát potom, když jsme opakovali, procvičovali toto učivo na tabuli společně , viděla že stále učivo neumí vůbec (Čj i G). Už jsem si ale netroufla jí to znovu připomínat a nabízet se s doučováním. Trochu mě také zarazilo, že G si [redacted] nezapsala sama. Vždyť přece tím, že si učivo doplní sama, ho již trochu vnímá! Ale toto jsem si vše nechala pro sebe.

Na někým dopsané učivo v sešitě na G (za nemoc) navazuje další překvapivá událost. Proto toto delší předvysvětlení. Na 28. 11. 2019 jsem zadala domácí úkol z ČJ – str. 42, cv. 2. Při odevzdání d. úkolu jsem si při kontrole všimla, že část d. úkolu je dopsána někým jiným . (začátek psala sama). Toto jsem před dětmi neřešila, přestože by se jednalo o podvod. O přestávce jsem si [redacted] nenápadně zavolala ke katedře, aby mi podala vysvětlení. Zeptala jsem se zda, část cvičení (ke konci) psala ona s tím, že mi její „ písmo“ přijde velmi nezvyklé. Přiznala ihned, že to potom již sama nepsala. Neptala jsem se ale , kdo to za ni dopsal. Ptala jsem se proč to nedopsala ona a dozvěděla jsem se, že celé odpoledne až do večera byli v Jičíně. Nic jsem z toho nedělala, ale [redacted] jsem zdůraznila, že d. úkol je proto, abychom si ho celý psali sami, protože tím, si učivo upevníme a rodiče i učitel ví, jak to učivo sám žák zvládá. Proto že ji prosím, aby si již příště úkol psala jen ona sama. Celý rozhovor sledovala p. asistentka A. Kynčlová. S tímto vším, co se odehrálo jsem se radila s výchovnou poradkyní J. Jírovou. Ta doporučila vše projednat na třídních schůzkách a případně dát [redacted] vyšetřit v PPP a především zdůraznit, že d. úkoly si žák musí psát sám. Dále mi výchovná poradkyně řekla, že pokud se toto ještě bude opakovat, abych – jako jiné žáky, [redacted] poprosila, aby si úkol znovu napsala v době po vyučování. Necháváme tak všechny žáky přepisovat i např. ošklivě vypracovaný d. úkol. Je to běžné pro všechny žáky a platí to pro všechny žáky. Toto vše jsem ještě nahlásila p. zástupkyni M. Žalské a zeptala se jí, zda takto mohu po vyučování s [redacted] pracovat. P. zástupkyně mi řekla, že ano, pokud je [redacted] v té době ve školní družině, což jsem řekla, že ano.

Tento d. úkol měl 3 chyby a denámkovala jsem ho 1-2.

Po nějakém čase následoval další d. úkol z ČJ – str. 43, cv. 4. Sešit s dom. úkolem odevzdala a já jsem při kontrole opět upozorovala, že písmo je opět jiné, než píše. Abych opakovaný případ neřešila před třídou, poprosila jsem, aby šla se mnou na chodbu a sešit jsem zavřený držela v ruce. Byla totiž přestávka a dozor na této chodbě vykonávala p. asistentka J. Vávrová. Ta případ podrobně sledovala. Z chování již bylo poznat, že ví, co jí chci k d. úkolu říci. Ptala jsem se jí, zda mi k úkolu nechce říct něco ona sama. Posunkem dala najevo, že ví, co se opětovně stalo. Zeptala jsem se jí, zda i tento úkol vypracoval někdo jiný. Pokývala, že ano. A bylo znát, že jí situace není příjemná. Proto jsem ihned rozhovor ukončila ale s tím, že si úkol ten den ještě znovu napíše po vyučování. Souhlasila bez problémů. Zeptala jsem se ještě, zda po obědě zůstává v družině a v kolik hodin z ní odchází. Řekla, že do družiny po obědě v úterý chodí a že potom (nevěděla v kolik hodin) odchází na autobus do ZUŠ. Řekla jsem jí, že úkol je krátký a že vše stihne. P. asistentky ve třídě – A. Kynčlové jsem oznámila, že si po obědě ještě na chvíli se mnou něco napíše. Jelikož již teď bylo vše před dětmi, nespecifikovala jsem o co se jedná. P. asistentce jsem potom předala informaci o tom, co se přihodilo (ale až šeptem při samostatné práci žáků v hodině). Dále jsem se nahlas p. asistentky zeptala, v kolik hodin družinu opouští – ve 13.25. Přede všemi jsem ujistila p. asistentku, že do družiny dorazí již mnohem dřív a řekla, že si stihne pohrát v družině a včas stihne odejít na autobus. se vším bez problémů souhlasila. Z jídelna jsme odcházely společně do třídy. Zde jsem nejdřív dala v notýsku vyhledat d. úkol, nalistovala si danou stranu a společně jsme ústně celé cvičení vypracovaly (9 slov, ve kterých chyběly někde samohlásky). Potom jsem se zeptala, zda všemu rozumí, kývla, že ano a následovalo samostatné psaní. Když ohlásila, že má hotovo, řekla jsem, aby si vše jako všichni vždy řádně zkontrolovala – nedívala jsem se tam. Ta mi po chvíli sešit odevzdala, já jí oznámila, že je 13.05 a že může odejít do družiny a že má ještě čas než z ní odejde na autobus. Rozloučily jsme se s tím, že jsem jí řekla, že se ještě neloučíme úplně, že se ještě tento den uvidíme. Měli jsme v podvečer vystoupení se sborem, který velmi ráda od září navštěvuje. Odkývala mi to a odešla do družiny. Na vystoupení ale nedorazila a ani později se z něho neomluvila ona ani písemně její rodiče. Následující den jsem před třídou chválila sboreček za hezké vystoupení a čekala, zda něco k tomu sama řekne. Ta nic ale neřekla a já jen smutně nadnesla, že mi líto při představě, že něco nacvičuji do září a baví mě to, ale že potom nevystoupím. na to nijak nereagovala. Ostatním zpěvákům jsem jako vždy dala do ŽK za vystoupení pochvalu. Po tomto dni se sešit ČJ – D „ztratil“. Ani na vyzvání ani po nově zadaném úkolu ho již do teď nepřinesla. P. vychovatelka M. Fléglová prosila, když se omlouvala, že úkol nemá, aby pečlivě prohlédla svou aktovku, že třeba sešit objeví. Ta naoko hledala a když se jí p. asistentka zeptala, že přece ví, zda úkol psala, podívala se na mě a p. asistentce řekla, že úkol ani nepsala. Jen jsem konstatovala, aby úkol přinesla v pondělí (toto byl pátek) a oznámila, že tím má 8. zápis za zapomínání.

V pondělí úkol přinesla v nově (matkou) nadepsaném sešitě – přeškrtnán název sešitu ze cvičného na domácí. Původní sešit to ale již se všemi předešlými úkoly nebyl. Na pokyn vedení školy, které jsem o všem informovala, jsem do ŽK napsala prosbu o původní sešit, který má následující den přinést do školy. Rodiče do ŽK odepsali, že si tento sešit nechávají doma a již jsem ho nikdy neviděla.

Toť k prošetření záležitosti v 1. bodě.

Zapsala: Mgr. S. Stuchlíková, vedoucí metodického sdružení 1. stupně
a třídní učitelka 2. ročníku

Svědci výše popsanych událostí:

M. Fléglová : vychovatelka v ŠD a asistentka ve 2. roč

Mgr. M. Žalská – zástupkyně ředitele

A. Kynčlová – vychovatelka ŠD a asistentka ve 2. roč.

J. Vávrová - asistentka ve 2. ročníku

J. Jírová – výchovná poradkyně a tř. uč. 3. roč

Vypracování bylo bez chyb a dostala za něj 11

Vysvětlení k bodu č. 34

Na konci 1. ročníku jsem žákům přes letní prázdniny zadala referát z mimočítankové četby. O tomto jsem informovala rodiče i na závěrečných společných třídních schůzkách – [redacted] a nich nebyli a ani se neomluvili a nezjišťovali, co se projednávalo. Informace byla i v týden.plánu. Prezence referátu měla původně proběhnout do konce září nového školního roku. V novém školním roce jsem přes týden.plán a i dětem řekla, že pravidelně ve středu v rámci hodiny ČJ – ČT budou moci referáty prezentovat a zapsali jsem si do sešitu na čtení náležitosti Čtenářského deníku. Žáci byli obeznámeni mnohokrát, že známka z referátu je za přečtení celé knihy a vůbec se nehodnotí čtenářský deník! Z prvních referátů také věděli, že žák nejprve sám řekne vše, co se naučil a důkaz o tom, že knihu přečetl celou bude, že se ho zeptám na obsah některé náhodně mnou vybrané jiné kapitoly nebo na další podrobnosti, které dokáží, zda žák knihu četl celou. Takto řádně někteří žáci již referát odprezentovali. Někdy asi v říjnu [redacted] přinesla deník a knihu. Nejprve jsem si vyslechla jednu naučenou kapitolu. Do deníčku jsem zatím vůbec nekoukla. Když jsem se začala ptát na další jinou mnou náhodně vybranou kapitolu, [redacted] mlčela a přiznala, že četla jen jednu tuto kapitolu. Proto jsem jí neznámkovala a řekla, že až si knížku přečte celou, tak to zkusí znovu. Všem byla přítomna p. as. J. Vávrová (i žáci, kteří vnímali, že [redacted] knihu nečetla celou). Další středy jsem čekala, že [redacted] referát bude mít znovu. Když se přiblížilo již čtvrtletí, týden před jsem ohlásila [redacted] a ještě jednomu žákovi, že prosím na za týden odprezentovat dosud nesplněný referát. Ještě jeden den před středou, jsem znovu oběma toto připomněla a ve skrytu si přála, aby [redacted] toto již uměla. Danou středu po vyzvání na referát se [redacted] ani nezvedla ze židle a řekla, že knížku ani Čtenářský deník nemá. Řekla jsem že mě to mrzí, ale že referát musím ohodnotit k sobě a do ŽK – v listopadu jsem ještě nedávala známku 5, ale pouze tzv.véčko. Následovaly 2 vzkazy od rodičů napsané v ŽK. Poprvé mi ale Adélky ŽK, donesla do třídy její sestra a direktivním způsobem mi přikázala si vzkaz od rodičů přečíst. Uposlechla jsem jí. Vše jsem ukázala a oznámila p. řediteli P. Antošovi. Ten mi řekl, ať zatím nic neodepisuji. Jelikož jsem dál ŽK od dětí nepožadovala, teprve asi po týdnu jsem viděla, že ihned následující den rodiče do ŽK opět napsali vzkaz. Na pokyn ředitele školy, jsem odepsala, že vše probereme na třídních schůzkách. Na individuální tř.schůzky, kde se mají sami žáci sebehodnotit se rodiče na seznam s danými časy zapsali až 2 hodiny po posledních rodičích a sami si čas určili na 17. 15. jelikož problémů a nařknutí ze šikany ze strany třídní učitelky bylo mnoho, chtěli jsme si vše vysvětlit a a dohodnout se na příp. vyšetření žákyně v PPP, jelikož již v té době byl její prospěch slabší. Na rodiče jsem čekali (p. ředitel, asistentky, já i výchovná poradkyně), ale rodiče se bez omluvy nedostavili. Proto p. ředitel učinil z tohoto zápis a do ŽK jsem zapsala známky, které [redacted] ve čtvrtletí vycházely.

Zapsala: Mgr. S. Stuchlíková

Svědectví: Mgr. P. Antoš

Mgr. J. Jírová

As. A. Kynčlová

As. M. Fléglová

As. J. Vávrová

S. Stuchlíková
P. Antoš
J. Jírová
A. Kynčlová
M. Fléglová
J. Vávrová